

Milí čtenáři,

toto číslo našeho občasníku je věnováno především dvěma událostem. I když je od sebe dělí dlouhých šedesát pět let, domníváme se, že mají úzkou souvislost.

Na počátku května letošního roku si připomeneme 65. výročí od ukončení druhé světové války. Můžeme použít všechny možné a nemožné přívlastky, ale nic nebude v plné míře vystihovat hrůzy této války. Pamětníci pomalu ubývají a tak se stává, že zapomínáme na to, kdo a proč tuto válku rozpoutal. A také se zapomíná na to, že to byly zejména světové velmoci, které dovolily fašistickému Německu obsadit prakticky celý evropský kontinent.

Rovněž se zapomíná, který stát a za jakých nesmírných obětí největší měrou přispěl k nastolení evropského míru. Miliony obětí se stávají nepodstatným detailem, zaměřuje se příčina a důsledek válečných hrůz. Na jedné straně se budují hřbitovy padlých tehdejších nepřátel, na straně druhé se ničí pomníky těch, kteří položili životy za naši svobodu.

Zanedlouho půjdeme – a věříme, že v hojném počtu – k volebním urnám. Obětujeme část svého volného času a poslechněme si, nebo si přečteme, jak se k událostem starým téměř celý lidský život staví představitelé jednotlivých stran. Nevěříme velkolepým předvolebním slibům, ale zaměříme se na skutečné názory a životní postoje politických špiček. A potom podle toho volme. Přejeme Vám šťastnou volbu. Vaše redakce

Vážené občanky, vážení občané,

v letošním roce je tomu již více než 20 let od chvíle, kdy asi většina chtěla změnu politického prostředí. Pod hesly „nejme jako oni“ nebo „víme, chceme, dokážeme“ zvítězilo ve volbách OF a začaly se postupně prosazovat změny vlastnických vztahů. „Musí být vráceno, co bylo ukradeno.“

Po dvaceti letech stojíme před krachem státních financí. Nic již nám nepatří. Bohužel ani přírodní bohatství, které mělo sloužit i následujícím generacím. Přesto, nebo právě proto, je nutné začít již prosazovat národní zájmy, začít s posílením úlohy státu, zamezením privatizace posledních zbytečků národního majetku, nedopustit privatizaci zdravotního a penzijního systému a ožebračení prostých lidí.

(pokračování na straně 3)

Položili by životy i za dnešní republiku?

V jarních dnech roku 2010 si připomínáme již 65. výročí konce nejstrašnější války v dějinách lidstva – druhé světové války. Svět za tu dobu pokročil o mnoho dále. Mnohé se změnilo, z bývalých nepřátel jsou spojenci, na své osvoboditele se díváme skrz prsty. Nic nám však nedává právo zapomenout na desítky milionů životů, které si tato válka vyžádala.

Co vedlo tehdejší lidi k tomu, že ve zdánlivě ztracené situaci neváhali a dali všanc své životy v boji proti nepříteli? A nebyli to jen vojáci na nejrušnějších bojištích, ale i běžní občané, kteří se zapojili do odboje. Snad každý z nás někdy slyšel jména: Gabčík, Kubiš, Opálka, Sekanina, Jesenská, Fučík, Kudeříková, Mašín, Morávek, Balabán. Je to jen několik jedinců z obrovského počtu hrdinů, kteří ne slovy, ale opravdovými činy vyjadřovali svou lásku k vlasti. Za jakých to bylo podmínek, to si snad ani neumíme představit. O to je záslužnější práce Klubů českého pohraničí, které usilují o to, aby paměť národa nezanikla. Návštěvy Lidic, Terezína, Flossenbürgu, to jsou jen některé z akcí, které zejména naší mládeži ukazují, co ve skutečnosti znamená válka.

(pokračování na straně 4)

Demarkační linie Karlovy Vary – Plzeň – České Budějovice

Osvobodit hlavní město kteréhokoliv státu mělo vždy vojenský, ale i politický význam. To byl i případ Prahy na jaře roku 1945. Na rozhraní dubna a května se situace na sovětsko-německé frontě vytvořila tak, že severně od našeho území pronikla sovětská vojska hluboko do Německa a dobyla Berlín, na jihu se zmocnila Vídně a postupovala na západ. Americká vojska dosáhla našich západních hranic a postupovala podél nich do Bavorska a Rakouska s cílem vyvrátit tzv. německou alpskou pevnost.

S blížícím se koncem války se začaly objevovat názory, že anglo-americká vojska by měla postoupit co nejdál na východ, bez ohledu na jakékoli dohovy uzavřené v minulém období. Tento záměr prosazoval hlavně ministerský předseda Velké Británie Winston Churchill. Prohlašoval, že obsazení Prahy americkými vojsky se může odrazit nejen na poválečném vývoji Československa, ale i střední Evropy. V polovině dubna však byla uzavřena dohoda, že linií dotyku mezi sovětskými a anglo-americkými vojsky bude na německém území řeka Labe a Mulda, naše západní pohraniční hory a v Rakousku řeka Enns.

(pokračování na straně 8)

Ing. Karel ŠIDLO

poslanec Parlamentu

České republiky,

51 let, člen KSČM ,

Bezděkov

e-mail: sidlok@psp.cz

Motto: SOS

- Spolehlivost
- Odbornost
- Slušnost

MÝM CÍLEM JE:

- hájit demokracii a suverenitu České republiky
- podpořit rozvoj českého venkova a omezit odliv mladých lidí z vesnic a malých měst
- nedovolit další pokles úrovně školství
- zlepšení zdravotní péče a sociálních služeb
- na ekonomickou a finanční krizi nesmějí dopláctet ti, kdo ji nezavinili
- bezpečnost a klidný život občanů

**JINÍ O LIDECH
MY S LIDMI**

Základní teze volebního programu

Práce a sociální jistoty – požadavky, které splníme

Zvyšme kupní sílu a životní úroveň občanů

- postupné zvýšení minimální mzdy až na 14 000 Kč a minimálního důchodu až do 10 000 Kč
- snížená sazba DPH z 10 % na 5 % a u potravin prosadit v EU snížení DPH na nulu
- zrušení poplatků ve zdravotnictví a „stropu“ u pojištění lidí s vysokými příjmy
- pro zdravou budoucnost země – bezplatné očkování dětí

Chraňme slabé před svévolí a útlakem

- tvrdě proti lichvě, regulace úroků ze spotřebitelských úvěrů
- ochrana nájemníků proti svévolné výpovědi z nájmu a před dalším růstem nájemného
- boj proti organizovanému zločinu a všem formám korupce
- referendum jako jediný způsob řešení nejzávažnějších otázek
- NE americkému radaru v ČR, který si nepřejí většina občanů

Počítejme s výdaji pro případ nouze

- vytvoření rezervy státního rozpočtu pro pomoc občanům po živelních pohromách

Šetřeme na pravém místě

- snížení přehnaně vysokých příjmů manažerů ve státních podnicích
- zrušení vojenských nehumanitárních zahraničních misí – úspora v průměru 2 mld. Kč
- snížení daní u měsíčních příjmů pod 22 000 Kč na 9 – 15 %; zvýšení daní u nejvyšších příjmů (nad 1 mil. Kč ročně – 40 %)

Zabraňme společně další privatizaci

- ČEZu, velkých letišť, železnice i dalších významných podniků se státní účastí, zdravotnictví, penzijního systému, České pošty, lesů a vodních zdrojů

Překonejme krizi modernizací hospodářství

- budoucnost je ve vzdělání – 3 % HDP na vědu a výzkum, tj. až 110 mld. Kč ročně
- daňová a finanční podpora moderním odvětvím (zdravotnické obory, informatika, biotechnologie, kvalifikovaná chemie aj.)
- snadnější přístup k úvěru a informacím pro malé a střední podnikatele
- rovnoprávné podmínky pro české zemědělství v EU, umožňující jeho modernizaci

Podpořme dostupné bydlení

- státní podpora výstavby 10 000 startovacích a sociálních obecních bytů ročně
- státní podpora výstavby družstevních bytů na neziskovém principu

28. a 29. května 2010

VOLBY DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PČR

„ROZHODNE HLAS KAŽDÉHO Z NÁS“

PhDr. Mgr. et Mgr. Jiří VALENTA

metodik, antropolog

43 let, člen KSČM, Plzeň

Motto: ZVOLME BARVY ŽIVOTA

- slušnost
- spravedlnost
- solidarita

MOJE PRIORITY:

- odstraňování, případně minimalizace sociálních rozdílů
 - zajištění bezplatnosti, přiměřené dostupnosti a stabilizace základní lékařské péče vždy a pro všechny, a to v plné její šíři a kvalitě
- boj za zvýšení společenské prestiže „stáří“ za současné podpory „kultu mládeže“ a vytvoření funkčního a stabilního důchodového systému
- zlepšení životních podmínek občanů, například v souvislosti s dopravní situací v Plzeňském kraji nebo s ekologickou ochranou přírody
- zvyšování podílu masového a rekreačního sportu, kultury v životě obyvatelstva
- zajištění výstavby tzv. sociálních a startovacích bytů, určených zejména pro mladé rodiny, sociálně či jinak potřebné

(pokračování ze strany 1)

(Vážené občanky, vážení občané)

Proto v Plzeňském kraji jdeme do letošních voleb s programem, který na jedné straně podporuje tvorbu nebo úsporu zdrojů:

- zrušení stropů odvodů do pojištění pro lidi s vysokými příjmy, zvýšení daní z příjmů u vysokopříjmových kategorií nad 1 milion Kč ročně
- zrušení zahraničních vojenských misí
- snížení nesmyslných příjmů manažerů ve státních podnicích
- lepší využití všech možností dotací EU a postupné zvýšení minimální mzdy a minimálního důchodu
- odstranění DPH u základních potravin
- opatření proti lichvě, korupci, organizovanému zločinu, ochranu nájemníků, výstavbu sociálních bytů, zvýšení výdajů na školství, vědu a výzkum
- přístupnější úvěry pro malé a střední podnikatele a zrovnoprávnění jejich podmínek se zahraničními investory a další opatření

K tomu nabízíme i kandidátku 20 lidí, z nichž každý má odborné i morální předpoklady být dobrým zastupitelem občanů. Naše kandidátka bude vystupovat jako jednotný tým.

Záleží na každém z nás, budeme-li se dále dívat jak stát spěje k obecnému bankrotu, nebo se již konečně začne naplňovat demokratická zásada – vláda lidu pro lid. Nikdo by neměl na konci května chybět u volební urny.

Přeji Vám šťastnou volbu.

RSDr. Ladislav Urban
předseda Plzeňské krajské rady KSČM.

KANDIDÁTKA KSČM V PLZEŇSKÉM KRAJI

1. **Ing. Karel Šidlo**, 51 let, člen KSČM, poslanec PS PČR, Bezděkov
2. **PhDr. Mgr. et Mgr. Jiří Valenta**, 43 let, člen KSČM, metodik, Plzeň
3. **Mgr. Ivana Levá**, 59 let, členka KSČM, poslankyně PS PČR, St. Plzenec
4. **JUDr. Zdeňka Lišková**, 55 let, členka KSČM, advokátka, Rokycany
5. **RSDr. Josef Švarcbek**, 54 let, člen KSČM, revizní technik, Planá
6. **Ing. Věstislav Křenek**, 58 let, člen KSČM, podnikatel, Domažlice
7. **Ing. Josef Šmíd**, 53 let, bez politické příslušnosti, podnikatel, Bdeněves
8. **Alexandra Nágrová**, 56 let, členka KSČM, starostka, Hvozd
9. **Ing. Ladislava Kopalová**, 45 let, členka KSČM, sociální pracovnice, Blovice
10. **Hana Váchalová**, 43 let, bez politické příslušnosti, účetní, Postřekov
11. **Ing. Michaela Vávrová**, 26 let, bez politické příslušnosti, odborná asistentka, Horažďovice
12. **Ing. Zdeněk Hubka**, 45 let, člen KSČM, vedoucí výroby, Kralovice
13. **Josef Šefl**, 51 let, člen KSČM, vedoucí provozu, Dobruška
14. **RSDr. Jan Rejček**, 56 let, člen KSČM, starosta, Dešenice
15. **Miroslav Vild**, 58 let, člen KSČM, starosta, Holoubkov
16. **František Hlášek**, 50 let, člen KSČM, podnikatel, Plzeň
17. **Jiří Zajíček**, 56 let, člen KSČM, podnikatel, Rokycany
18. **Marie Urbánková**, 58 let, členka KSČM, důchodkyně, Dyšín
19. **Iveta Kindlmanová**, 29 let, bez politické přísl., prodavačka, Dešenice
20. **Tomáš Kerpčár**, 56 let, člen KSČM, podnikatel, Bělá nad Radbuzou

Mgr. Ivana LEVÁ

poslankyně Parlamentu
České republiky

**stínová ministryně KSČM
pro resort kultury
a průřezový resort
mediální politiky**

59 let, členka KSČM,
Starý Plzenec
e-mail: levai@psp.cz

**Motto: šťastné děti,
spokojená rodina,
poklidné stáří.**

MOJE PRIORITY:

- nechceme hlídání dětí, ale všestranný vývoj dítěte pod vedením pedagogů → školka pro všechny, jesle pro zájemce
- preventivní oční prohlídky předškolních dětí (Karlovarský kraj již realizuje, náš nikoliv)
- bezplatné očkování proti pneumokokům
- povinná registrace dítěte u pediatra
- vytvořit účinný systém spolupráce rodičů a pedagogů s cílem zlepšit kázeň a zvýšit úroveň vzdělávání
- podporovat mimoškolní aktivity dětí → dát stejnou šanci rozvíjet se ve volném čase dětem na venkově i dětem ve městech
- udržet a zatraktivnit učňovské školství
- dostatečné vícezdrojové financování vysokého školství

(pokračování ze strany 1)

(Položili by životy i za dnešní republiku?)

Jaké to bylo nesmírné hrdinství, které přimělo filmového hrdinu Ivana Sokolova (z filmu *Osud člověka*), že odmítl zajistit sklenici vodky jenom proto, aby se o několik krajíčků chleba mohl rozdělit se svými soudruhy.

Opravňuje nás 65 let života v relativním míru k tomu, abychom zapomněli? Byli by zmiňovaní hrdinové ochotní položit své životy i za stát v takové podobě, jakou dnes a denně kolem sebe vidíme?

Co by si o své vlasti mysleli vězňové, kteří dlouhé roky strávili v koncentračních táborech a vrátili se domů jako sotva padesátikilové trosky? Co by řekli na vlády, které připustily naprosto vědomě a dobrovolně takovou likvidaci našeho zemědělství, jaké jsme svědky za posledních dvacet let. Považovali by za správnou totální likvidaci například cukrovaru Hrochův Týnec, který byl jedním z nejmodernějších v republice? Pusté stáje, pole ležící ladem, zemědělská půda zastavěná levnými montážními halami, které jejich zahraniční vlastníci po skončení daňových prázdnin bez lítosti opustí a nechají chátrat – to by lidé, kteří zažili opravdový hlad, nikdy nemohli připustit. My, jejich potomci, to bez kousku studu v těle klidně strpíme. Argumenty, že se doveze levnější z ciziny, to jsou jen výmluvy, které budou platit jen po dobu nevyrovnané dotační politiky jednotlivých států EU. Po ještě větší likvidaci našeho zemědělství se opravdu projeví ruka trhu, ale ve formě monopolního diktátu cen. To už ale bude pozdě.

Vzpomínáme i na ty, kteří za svobodu vlasti bojovali na různých bojištích celého světa. Ať už to byly naše samostatné jednotky nebo jako příslušníci spojeneckých vojsk. Bojovali sice v cizině, ale stále to byl boj za záchranu domova. Souhlasili by s tím, aby jejich potomci šli bojovat kamsi do ciziny za zájmy... vlastně za čí zájmy bojují naši vojáci v Asii? Čtenáři, víš to snad Ty?

Na některých pomnících padlých je nápis: „Na věčnou památku“. Snažme se, my všichni, aby to opravdu platilo. Historie je měřítkem pravdy. Porovnejme si, jak se naši politici staví k naší minulosti a uvědomme si, že podobně budou řídit i naši budoucnost. Nezapomeňme na to, až půjdeme na konci května k volbám. Vlastně to musíme mít na paměti vždy, když budeme poslouchat nejrůznější předvolební sliby. Volme vlastním rozumem, ne ve víru vášní a emocí vzbuzených předvolební rétorikou.

Dokažme, že jsme hodni být potomky hrdinů z druhé světové války.

Tisková komise OV KSČM

Názor mladé generace

Má KSČM v dnešní době právo na existenci ? Určitě má, je stále třetí nejsilnější stranou. Její význam je tím větší, čím rychleji pravicové strany opouštějí myšlenky solidárnosti a sociálního státu.

Čím může, resp. čím by měla KSČM zaujmout mladou generaci? Mladí se o politiku příliš nezajímají a navíc jsou velmi ovlivňováni médii v neprospěch levice a KSČM zvláště. Proto oslovit mladou generaci bude docela složité. Oslovit by ji podle mého názoru mohli zase jen mladí a těch je v řadách KSČM málo. Mohlo by se to dařit přes akce pro volný čas.

Jak se mládež dívá na své vrstevníky, kteří volí KSČM nebo jsou na jejich kandidátkách? V mém okolí sympatie ke KSČM vzbuzují údiv a nepochopení. Mladí znají některé tváře politiků, ale programy neznají. Jsou udiveni, když se dozví, že v programu KSČM jsou návrhy na řešení problémů, které kritizují a které je štve.

Prospěla by KSČM změna jména? A čím? Myslím, že ano. Slovo komunismus, komunist je zásluhou výuky i médií něčím špatným, zlým, co nedovalo lidem svobodně žít. Mladí, kteří vyrostli už po revoluci, by tak neměli pocítit spoluviny za chyby v minulosti a program by je mohl oslovit.

Může mladá generace odmítnout politickou angažovanost (jakoukoli) z existenčních důvodů? Určitě angažovanost pro levice a zvláště pro KSČM nahlas projevená může mít za následek existenční problémy, různé tlaky, přinejmenším posměch a odsuzování. To všechno právě ve spojitosti s minulostí KSČ. Protože už i mladí nemohou po ukončení studia najít uplatnění a zůstávají nezaměstnaní, dochází jim, že tím vlastně ztrácejí svobodný život, nemohou nic. Obecně na jakoukoli politickou činnost mladé nikdo nepřipravuje ani doma, ani ve škole, ale ani v různých zájmových organizacích.

Pavla, Domažlice

JUDr. Zdeňka Lišková

členka KSČM,
55 let,
advokátka, Rokycany

**Klub českého pohraničí
Levicový klub žen
Sekce ochránců st. hranic
OV KSČM**

Vás zvou na

P I E T N Í SHROMÁŽDĚNÍ

Domažlice - hřbitov

7. května 2010

Ve 14:00 hodin

**Na hřbitově v Domažlicích
u hrobů a pomníků
československých a
sovětských občanů**

Pomoc a nezištnost spojenců ve 2. světové válce

Politiku vyčkávání a spekulace prováděly USA a VB jak před válkou, tak i během ní, i v poválečných letech. Svědčí o tom výroky západních politiků. Tak např. senátor Harry Truman, který se stal v roce 1945 prezidentem USA, prohlásil v červnu 1941 v New York Times: „Uvidíme-li, že vyhrává Německo, budeme muset pomáhat Rusku, bude-li vyhrávat Rusko, budeme muset pomáhat Německu, a tudíž, ať se vybíjejí co možná nejvíc.“

Britský ministr průmyslu vyslovil v létě 1941 přání: „Nejlepším výsledkem zápasu na východní frontě by bylo, kdyby se Německo a SSSR vzájemně vyčerpaly, takže by Anglie mohla zaujmout vládnoucí postavení v Evropě.“

11. 3. 1941 schválil americký Kongres zákon, který umožňoval vládě pronajímat druhým státům nebo dávat na úvěr různé zboží, materiály, mimo jiné i vojenského charakteru, tzv. leend-lease, jehož platnost byla 7. 11. 1941 rozšířena i na SSSR. V americké literatuře je velmi rozšířené tvrzení, že tento zákon měl pro Rusko rozhodující význam a že materiální a vojenský příspěvek Západu k vítězství byl velmi značný. Avšak fakta svědčí o něčem jiném. Když na východní frontě nastala kritická situace, začaly USA se svou pomocí. Přes Atlantický oceán pluly do sovětských přístavů nespočetné konvoje s naloženým válečným materiálem, bohužel jeho část byla německými ponorkami potopena, neboť konvoje byly slabě chráněny a tak skončily na dně oceánu. USA měly malý zájem na jejich ochraně, protože SSSR musel všechno zaplatit ve zlatě a předem (celkem to bylo 1 200 tun zlata) aniž celý náklad dostal. Pěkný to „nezištný“ obchod.

Do konce roku 1941 byl do SSSR dodán dle tohoto zákona materiál v hodnotě 545 tisíc dolarů, což je 0,1 % z celkové částky 741 milion dolarů, kterou poskytly USA na základě zákona ostatním státům. Šéf americké vojenské mise v Moskvě přiznal, že tyto dodávky byly „rozčarováním“. Americký prezident Roosevelt dal sice pokyn vyrovnat schodek do dubna 1942, ale prakticky se to neplnilo.

Rudá armáda se musela spolehnout na vlastní zdroje. Větší část západní techniky se dostala na místo určení až po bitvách u Stalingradu a u Kurska koncem roku 1942 a začátkem roku 1943.

Válečný materiál z USA v rámci zákona o pronájmu a půjčce představoval vcelku asi 4 % z celkových nákladů SSSR na válku. Byl to tedy nepatrný příspěvek ke konečnému vítězství, uvažme-li, že zahraniční dodávky činily např. 7 500 děl, 10 800 tanků a 18 700 letadel (kromě jiného), zatímco pro armádu bylo v SSSR vyrobeno 489 900 děl, 102 500 tanků a samohybných děl, 954 000 kulometů, 108 028 letadel.

Všichni jistě kladně hodnotíme americkou pomoc, nelze však přejít mlčením, že přínos sovětského lidu byl největší a rozhodující. Bohužel, dnes slyšíme pochybovačné řeči o rozhodující úloze SSSR v této krvavé válce.

A jak se zachovala Velká Británie?

Britský ministr zahraničí oznamuje Dr. E. Benešovi 18. 7. 1940, že Anglie uznává prozatímní československou vládu, ale že tím je nutno řešit otázku pravomoci nad čsl. brannými silami a otázku zlata Národní banky československé. Bylo podepsáno zvláštní finanční ujednání, kterým se upravovalo financování našich branných sil a rovněž právo Anglie disponovat naším zlatem u Bank of England (asi 26 tun zlata).

Náš odboj jsme tedy v Anglii financovali z vlastních prostředků, jak administrativu exilové vlády, tak i armádu. Úvěr od Anglie jsme mohli čerpat až poté, co jsme dali k dispozici naše zlato, které „bude použito pro válečné úsilí Velké Británie.“

Ze všechny živé i mrtvé hrdiny jsme měli po válce platit. Platit jsme měli za výstroj, zbraně, s kterými naši vojáci po boku spojenců bojovali, za náboje do pušek a kulometů, za tanky i za bomby. Proto došlo k zablokování našeho zlatého pokladu. Po vleklých a pohnutých jednáních o navrácení zlata jsme zaplatili USA i VB „daň za osvobození“.

Taková je tedy naše vina a nevina, taková je nezištnost USA a VB.

Jiří Stoklasa, Postřekov

Citace z knih: V. A. Sekistov: Válka a politika – Praha 1972

Stanislav Motl: Kam zmizel zlatý poklad republiky – Praha 2007

RSDr. Josef Švarcbek

člen KSČM,
54 let,
Revizní technik, Planá

**OV KSČM
MěV KSČM
DOMAŽLICE**

**Zve všechny příznivce
na**

OSLAVU 1. MÁJE

1. května 2010

**Od 10:00 hodin v zahradě
Chodského hradu
V Domažlicích**

**Vystoupí poslankyně PČR
Mgr. Ivana Levá**

**Pro dobrou náladu hraje
STAVARINKA**

Občerstvení zajištěno.

Proč jsem komunistou? Proč volím komunisty?

Narodil jsem se v lednu 1945. Byl jsem vychován jen matkou, která nejprve pracovala v závodní kuchyni, pak na MNV, později v závodě Merkur a nakonec v pekárnách v Domažlicích. Dětství a dospívání jsem prožíval sice velice hezky, ale každou korunu jsme museli několikrát obrátit. Při měnové reformě v roce 1953 jsme vlastně neměli na výměnu peněz nic.

Matka mi vyprávěla o svém mládí prožitém na vesnici a o situaci za I. republiky. Říkala, že tato doba se již nesmí nikdy vrátit. Bylo hodně bídy a domkáři kromě zemědělství ještě pracovali jinde. Např. můj děda na pile, aby vůbec rodinu uživil. Pak přišla válka a situace byla velmi svízelná. O okupaci může mluvit jen ten, kdo II. světovou válku zažil.

Po válce musela matka odejít z domova a v Domažlicích měla jen malou světničku a mne. Dovedla zcela jasně přiblížit i období příchodu americké armády v roce 1945 i osvobození.

Když jsem po ukončení základní školy nastoupil do učebního oboru, již jsem viděl, že se situace normálních pracujících lidí pomalu, ale stále zlepšuje. Po vyučení mne pracovní kolektiv ve Kdynských strojárnách navrhl za kandidáta KSČ. Opět jsem se radil se svoji matkou. Ta mi kladla na srdce, abych nedělal ukvapené rozhodnutí, že vstup do strany není jednoduchou záležitostí. Nakonec jsem kandidaturu přijal, v 18. letech vstoupil do KSČ a odešel do vojenské presenční služby.

Mohl bych popisovat dál svůj život, ale to není třeba. Členství ve straně jsem vždy chápal a chápu i dnes jako naději většiny lidí i naději pro sebe na lepší život, spravedlnost, bezpečí a základní jistoty. Rozkrádání republiky, právní chaos, likvidaci všech základních jistot občanů a jejich přeměnu na druhořadé lidské bytosti po roce 1989 mne jen utvrdilo v tom, že jediné změna politického systému může zachránit nejen běžné lidi od příkoří, společnost od devastace všech kulturních hodnot a lidskou civilizaci před naprostým zničením.

Tyto hodnoty chrání a prosazuje dnes jen KSČM, ostatní politické strany touží jen po moci a penězích. Občan jim slouží jen jako nástroj dosažení těchto cílů. Proto budu volit KSČM. Věřím, že jen tato strana je schopna, v případě dobrého volebního výsledku, začít bránit základní lidská práva, plnit svůj volební program a bránit základní hodnoty drahé každému skutečnému Čechovi.

Ladislav Urban, Domažlice

Zahraniční spolupráce

Regionální předseda NKS pro Severní Bavorsko Gustl Ballin poskytl informace o činnosti strany při získávání nových členů NKS. Uvádí, že v době tzv. studené války, byla situace pro mladé členy velice složitá a po rozpadu socialistického bloku byla z hlediska pochopení veškerých změn ještě mnohem složitější. V roce 1990 opustilo řady NKS 90 procent mladých komunistů. V průběhu dalších let se ale někteří postupně do strany vrátili. V současné době má NKS cca 4 000 registrovaných členů, z toho cca 320 členů je v Severním Bavorsku. Propagovat stranu a její činnost lze pouze vlastním týdeníkem UNSERE ZEIT (Naše doba).

NKS úspěšně pracuje s dětskou organizací ROTE PEPPERONI (Červené papričky). Organizuje prázdninové pobyty, kde zajišťují starší členové kulturní a sportovní program. Několikrát již navštívili náš okres, pobývali v Caparticích i v PT v Újezdě.

Velice důležitou složkou NKS je mládežnická organizace SDAJ – něco na způsob Komunistického stavu mladých. Taktéž jezdí na náš okres. Navštívili na základě našeho pozvání Haltravskou botu (turistický pochod Haltravou) i setkání bývalých ochránců hranic v Poběžovicích.

Stěžejní akcí NKS k získávání nových členů je každoroční třídní oslava tisku v Dortmundu UNSERE ZEIT. Jedná se o velkolepou kulturně politickou akci, které se účastní každoročně velké množství občanů. Jak jsme byli informováni předsedou NKS Stehrem, i zde se přihlašují mladí lidé do NKS.

Jan Vogeltanz, Holýšov

Ing. Věstislav Křenek

člen KSČM,
58 let,
podnikatel, Domažlice

**ZO KSČM
POSTŘEKOV**

VÁS VŠECHNY ZVE

NA

KROKY K OTOVU

Otov

**Uctění památky obětí
německého fašismu
v neděli 16. 5. 2010
sraz v 13:30 u hotelu
„U nádraží“
v Postřekově
Na místo je možno
dojet i autem.**

Moje setkání se skutečnými bojovníky za svobodu – válečnými veterány

V roce 1983 se mně splnil dávný sen. Setkat se s lidmi, kteří se zbraní v ruce bojovali za Velké vlastenecké války proti nacistům. Byl jsem pozván na stáž v Gercenově pedagogickém institutu v Leningradě. Odtud jsem zavolaal svému kamarádovi z Rigy a dali jsme si schůzku v Den vítězství, které slavil celý Sovětský svaz.

Na fotografii zleva: autor, plk. Zenin, generálmajor Kozik a s. Alimov

Sešli jsme se na nádraží a přátelsky jsme se objali. Společník, který s ním přijel, mně byl představen jako Alimov, šéf dopravního podniku v Rize. Ten přijel na setkání veteránů 2. úderné armády, která bránila Leningrad. A ten nás vzal s sebou na tuto akci konanou druhý den v závodním klubu Kirovovského závodu.

Velký sál byl zcela zaplněn lidmi v civilu i slavnostních uniformách obtěžkaných řády a medailemi. Mé překvapení bylo dovršeno tím, že po přivítání velitelů vyšších jednotek jsem byl oficiálně přivítán i já, občan ČSSR František Novák. Byl jsem jako ve snu. Já, obyčejný venkovský kantor, a takové uvítání. Po slavnostních projevech a vzpomínkových vystoupeních jsme se přesunuli do bufetu. Procházeli jsme kolem nástěnek s přišpendlenými prosbami o pomoc při hledání vojáků různých jmen. Příbuzní pohřešovaných i po 38 letech stále doufali, že se od veteránů možná dozví více. V bufetu se k nám přidal chlapík s naditou aktovkou. Byl to bývalý spojač od protitankové baterie. V aktovce byly sklenice – stakany – a citronová vodka. Připíjeli jsme si na vítězství, na mír, na přátelství.

Druhý den jsme byli pozváni na prohlídku pevnosti Orešek (Oříšek), kde za války probíhaly velmi těžké boje. Pevnost, původně postavená za carského Ruska, byla těžce poškozená, protože Němci do ní pálili ze všech zbraní. Říkalo se, že kdo rozlouskne Oříšek, má volnou cestu po Něvě do Petrohradu. Viděli jsme i bývalé carské popraviště, kde byl popraven i bratr V. I. Lenina – Alexander. Za zmínku stojí i to, že obráncům 2. úderné armády velel později nechvalně známý generál Vlasov.

Závěrem chci říci, že v době, kdy se historie uměle omezuje na srpen 1968, je třeba připomenout mladé generaci, co vše Rudá armáda obětovala, aby fašismus zlikvidovala až v jeho sídle v Berlíně a kolik národů osvobodila od tohoto zla. Celkem 140 tisíc vojáků má hroby v naší vlasti. Na to nesmíme zapomínat. Čest jejich památce.

František Novák, Klenčí pod Čerchovem

NIC NESMÍ BÝT ZAPOMENUTO, NIKDO NESMÍ BÝT ZAPOMENUT!

Ing. Josef Šmíd

bez politické příslušnosti,
53 let
podnikatel, Bdeněves

Plzeňská krajská rada KSČM
OV KSČM Domažlice

Vás zvou na

PŘEDVOLEBNÍ MÍTINK V DOMAŽLICÍCH

Sobota 22. 5. 2010
areál letního kina
od 12 hodin

Vystoupení:

- zástupce ÚV
- dětský soubor z Rokycan
- zást. německé delegace
- soubor Torzobreakers
- kandidáti do PS
- folklórní sbor Haltravan

Občerstvení zajištěno.
Zábavný dětský koutek.

**Kandidáti se rovněž před-
staví široké veřejnosti
na domažlickém náměstí
11:00 — 13:00 hodin**

(pokračování ze strany 1) **Demarkační linie Karlovy Vary – Plzeň – České Budějovice**

Dne 30. dubna však navrhl generál Eisenhower změnu, aby na našem území, pokud to bude výhodné, mohla americká vojska postoupit na čáru měst Karlovy Vary – Plzeň – České Budějovice. S tím sovětské velení vyslovilo souhlas. Vzhledem k postupu spojeneckých vojsk došlo na rozhraní dubna a května v prostoru střední Evropy k soustředění milionových armád vyzbrojených mohutnou vojenskou technikou.

Nicméně tlak na Eisenhowera, aby postupoval ku Praze, stále pokračoval, zejména ze strany Britů a velitele 3. armády generála Pattona. A tak Eisenhower zaslal 4. května depeši náčelníkovi sovětského generálního štábu generálu A. I. Antonovovi, že bude-li to vyžadovat situace, budou postupovat k Vltavě a Labi. Antonov ve své odpovědi z 5. května jménem sovětského vrchního velení vyjádřil nesouhlas a uvedl, že v dubnu bylo dosaženo dohody, která zůstává v platnosti, a že sovětské velení vytvořilo potřebné uskupení vojsk a zahájilo plánovanou operaci. Aby nedošlo k možnému promíchání vojsk, žádá sovětské velení Eisenhowera neposunovat spojenecká vojska v Československu na východ od původně stanovené linie Karlovy Vary – Plzeň – České Budějovice. Současně sovětské velení vyšlo vstříc přání generála Eisenhowera a zastavilo svůj úspěšný postup na baltském pobřeží ve směru na přístavy Lübeck a Hamburk.

Generál Eisenhower věděl, že na území Čech a Moravy zůstalo totiž silné německé seskupení Mitte v počtu více než milionu mužů pod velením fanatického polního maršála Schörnera. Početní stav amerických sborů určených pro Československo činil asi 165 tisíc mužů. Sovětská armáda prováděla pražskou operaci silami 180 divizí, v nichž bylo 2 100 000 vojáků. Jistě si lze představit, co by se mohlo stát, kdyby mělo v pásmu na levém břehu Vltavy dojít k promísení německých divizí s americkými a sovětskými.

Proto Eisenhower argumentaci sovětského velení uznal a odpověděl do Moskvy, že se stanoviskem generálního štábu SSSR souhlasí a dohodnutou demarkační linií Karlovy Vary – Plzeň – České Budějovice jeho vojska nepřekročí.

Václav Volfík, Postřekov

Z úspěšných luštitelů, kteří do 30. 6. 2010 zašlou libovolným způsobem (viz tiráž naší „Pravdy zleva“) text tajenky na OV KSČM, budou vylosováni dva výherci - jedna žena a jeden muž - kteří obdrží knižní cenu. Proto s vyluštěnou tajenkou zašlete i kontakt na Vás, abychom Vám případnou výhru mohli zaslat.

U VOLEB NEZAPOMEŇTE, ŽE MÁTE ... (viz tajenka)

▼ tajenka je v tomto sloupci

							vrak
							šněrovačka
							vyměnit za peníze
							slovensky čáp
							podzemní části stromů
							americký dravý pták
							pochmurná báseň
							ubytovny studentů
							zápisníky
							novinka
							munice